

1. O - by już świa - tu za - jaś - nia - ły

pro - mie - nie słoń - ca Praw - dy Twej,

by świat na - resz - cie po - znał ca - ły,

że bie - rzesz rząd na zie - mi tej;

by Twe Kró - les - two już na - sta - ło,

da - ło ludz - kość - ci ul - gę tu,

bo lud ten już cier - piał nie - ma - ło.

O, u - czyn ko - niec te - mu złu.

1. Oby już światu zajaśniały
promienie słońca Prawdy Twojej,
by świat nareszcie poznał cały,
że bierzesz rząd na ziemi tej;
by Twe Królestwo już nastało,
dało ludzkości ulgę tu,
bo lud ten już cierpiał niemało.
O, uczyn koniec temu złu.

2. Ach, ożyw, oświeć i rozplómiń
już cały ten szeroki świat,
by wody żywej zbawczy strumień
i do najdalszych sięgnął chat;
a wtedy pienia milionów
w tryumfu się połączą ton
i nawet możni zstąpią z tronów,
by klęknąć przed Twój święty tron.

3. Zbudź, oświeć, złącz ze sobą silnie
Twojego ludu cały zbór.
Niech każdy pozna, że jedynie
nasz Zbawca jest miłości wzór.
By stanąć mogła z serc świątynia,
zamysły wrogów zniszcz i zgrom.
O, niech Twój duch nas opromienia
i wiedzie nas w Ojcowski dom.